

Phượng
Hoàng
Thần

HỒI 65

Hoạt Phạt mất Mật Tông bảo điển

Tiểu nhị dứt lời lui ra, lúc gã bước chân qua cửa còn quay lại cười nói:

- Mời các vị đồng hương dùng cơm đi, bữa nay trời lạnh nhưng ngồi một lúc sẽ ấm áp trở lại.

Thiết Kỳ Sĩ thấy tiểu nhị đi rồi mới nhìn Kỳ Dao cười nói:

- Dao muội! Muốn hỏi tin tức ở nơi gã thì ăn thua gì? Gã biết thế nào được?

Kỳ Dao đáp:

- Đừng khinh thường bọn tiểu nhị. Chúng có nhiều tin tức mau lẹ, Sĩ ca chờ lát nữa sẽ biết.

Khi tiểu nhị vào phòng thu dọn đĩa chén, bỗng gã dòm ra ngoài cửa khẽ nói:

- Thưa ba vị đồng hương! Vừa rồi một lát ma hỏi thăm tiểu nhân về lai lịch ba vị đó.

Thiết Kỳ Sĩ cười hỏi:

- Y hỏi làm gì?

Tiểu nhị đáp:

- Chắc vì vụ tầy đình xảy ra mới đây, người ta đồn Đại Lạp Tát Hoạt Phạt mất bảo bối gì đó của phe Mật Tông.

Thiết Kỳ Sĩ gật đầu hỏi:

- Tiểu nhị ca đối đáp với nhà sư đó thế nào?

Tiểu nhị đáp:

- Tiểu nhân nói các vị đều là những bậc hương thân của tiểu nhân.

Kỳ Dao cười hỏi:

- Đa tạ tiểu ca vui lòng chiếu cố. Nhà sư đó có tin không?

Tiểu nhị đáp:

- Khó mà biết được, nhưng lão nghe rồi liền ra khỏi điếm, chẳng hiểu còn trở lại nữa không?

Thiết Kỳ Sĩ nói:

- Ở lại cũng chẳng sao, bọn mình là người đường đường chính chính tuân theo phép nước vậy chẳng cần phải quan tâm.

Tiểu nhị nói ngay:

- Phải rồi! Để tiểu nhân coi xem nếu còn có chuyện gì sẽ vào mách ba vị.

Tiểu nhị thu dọn xong ra rồi, Kỳ Dao trịnh trọng nói:

- Hoạt Phật mất Mật Tông Bảo Điển, chắc lại là hành vi của Cổ Mộ Môn.

Thiết Kỳ Sĩ hỏi:

- Mật Tông Bảo Điển là thứ tâm pháp vô thượng của các vị Lạt Ma trong võ lâm, Cái đó mà thất lạc thì giang hồ lại nổi sóng gió, không hiểu trong bọn Lạt Ma hiện nay có cao nhân nào ghê ghớm không?

Kỳ Dao đáp:

- Theo lời gia phụ thì những vị Lạt Ma hiện nay rất ít tham gia vào chuyện thị phi trên chốn giang hồ, người ta đồn Hồng Huỳnh Lục Tăng ngày trước lâu nay không lộ diện nữa, chẳng hiểu sáu vị đó còn sống không?

Thiết Kỳ Sĩ hỏi:

- Hồng Huỳnh Lục Tăng là gì? Gia sư chưa từng đề cập tới.

Kỳ Dao đáp:

- Lạt Ma chia làm hai phái, một phái mặc hồng bào còn một phái mặc huỳnh bào, nghe nói hệ thống riêng biệt mà không hiểu rõ tình hình. Hồng Huỳnh Lục Tăng tức là mỗi phe phái có ba tay cao thủ tuyệt đỉnh.

Thiết Kỳ Sĩ nói:

- Họ đều có sáu đại cao thủ thì chúng ta bất tất phải can thiệp nữa,

chỉ trợ giúp một tay cũng đủ.

Hôm sau ba người đến thẳng Nhật Khách Tắc.

Tuyết lạnh gió dừng, trên đường lớn dọc theo bờ sông Nhã Lỗ Tàng Bá vẫn có ngựa xe xuất hiện trên đất băng tuyết, trong bọn này mười phần có đến tám là những kẻ hách thương xa xôi trở về làng ăn tết, còn hai phần là khách giang hồ phiêu lưu.

Lúc bọn Thiết Kỳ Sĩ ba người gần tới thành Nhật Khách Tắc, bỗng thấy mười mấy Lạt Ma tăng từ hai bên hoang dã vọt ra. Bọn người này xông lướt trên đất tuyết mà không lưu lại chút vết tích nào đủ rõ khinh công của họ không phải tầm thường.

Kỳ Dao thấy vậy nhìn Thiết Kỳ Sĩ khẽ nói:

- Vụ đó đã phát động.

Thiết Kỳ Sĩ đáp:

- Chúng ta phải coi hành vi của họ ra sao đã, nhưng đừng khiến họ tăng thêm sự hiểu lầm về chúng ta.

Bỗng một lão Lạt Ma nhìn đồng bọn xua tay ra hiệu cho đồng bọn đừng tiến tới, một mình lão lại gần Thiết Kỳ Sĩ lớn tiếng hô:

- Xin thí chủ hãy dừng bước.

Thiết Kỳ Sĩ cười hỏi:

- Đại sư hiểu Hán ngữ là hay rồi đại sư có điều chi dạy bảo?

Lão tăng chấp tay nói:

- Bần tăng là Hồ Đồ Khắc Đồ ở Nhật Khách Tắc, xin hỏi thí chủ từ đâu tới?

Thiết Kỳ Sĩ chấp tay đáp:

- Té ra đại sư là Hoạt Phật ở Nhật Khách Tắc, tại hạ thất kính mất rồi, tại hạ đã đi rất nhiều đường đất: Từ Bắc Kinh qua Tây Vực, lại từ Tây Vực chuyển đến Cao Nguyên rồi tới quý xứ.

Lão tăng kinh ngạc la lên:

- Thí chủ họ Thiết...

Lão gọi đến chữ họ rồi dừng lại dường như sợ người ngoài nghe tiếng, lão đến gần hơn chấp tay hỏi:

- Bần tăng có thể nói chuyện với thí chủ được không?

Thiết Kỳ Sĩ hỏi lại:

- Văn bối xin nghe theo đại sư, nhưng chưa hiểu đại sư định dẫn tại hạ tới đâu?

Lão tăng đáp:

- Xin thí chủ tiếp tục vào thành bản tăng tự có cách an bài, hễ thí chủ thấy một tên tiểu sa di ra nghênh tiếp thì xin đi theo để y dẫn đường.

Thiết Kỳ Sĩ gật đầu nói:

- Tại hạ nhớ rồi.

Lão tăng chấp tay thi lễ rồi lui lịa dẫn đồng bạn đi.

May ở chỗ trời lại mưa tuyết sập xụi người đằng xa không ngó thấy, Kỳ Dao thấy nhà sư già cử chỉ thận trọng liền biết bước tiền đồ còn xảy ra nhiều chuyện, nàng vội nhìn Thiết Kỳ Sĩ nói:

- E rằng Nhật Khách Tắc không được yên ổn.

Thiết Kỳ Sĩ đáp:

- Có thể chúng ta còn mất nhiều thi giờ chưa đi Nam Hải ngay được.

Văn Đế Đế hỏi:

- Tại sao Hoạt Phật lại ở Nhật Khách Tắc? Hồ Đồ Khắc Đồ có chuyện gì đây?

Thiết Kỳ Sĩ cười đáp:

- Hồ Đồ Khắc Đồ là một Lạt Ma chức vị rất trọng yếu, chẳng khác nào một đại viên coi một khu vực riêng biệt trong một nước, tỷ như một vị ở Mông Cổ, một vị ở Bắc Kinh một vị ở Ngũ Đài Sơn. Theo thuyết pháp của Lạt Ma thì những vị Hồ Đồ Khắc Đồ đều là Hoạt Phật chuyển thế, sự chuyển thế này tiếng Mông Cổ kêu bằng “Hô Tất Lạc Hản” tiếng Hán gọi là “Hóa Thân” thực ra thuyết pháp như vậy là sai vì bọn họ cũng chết, có điều chết mà không sa vào kiếp luân hồi, có thể chuyển thế đời đời giữ nguyên chức cũ.

Kỳ Dao cười hỏi:

- Trên Hồ Đồ Khắc Đồ là Ban Thiên và Đạt lại phải không?

Thiết Kỳ Sĩ gật đầu đáp:

- Phải rồi! Vì thế mà Hoạt Phật không phải chỉ có một vị.

Ba người vào thành quả thấy trong đám đông có một tên tiểu sa di ra đón, Thiết Kỳ Sĩ coi cử động của gã liền hiểu ý, chàng đi theo chú tiểu xuyên qua những ngõ ngách.

Tiểu sa di theo một bức tường cao vòng vèo đến trước một cổng lớn,

Thiết Kỳ Sĩ ngẩng đầu nhìn thì đây là một tòa đại đình viện cổ kính.

Tiểu sa di khom lưng chấp tay nói:

- Thí chủ! Đây là chỗ ở sắp đặt cho thí chủ, bên trong có người Hán hầu hạ. Hoạt Phật sẽ tới ngay.

Thiết Kỳ Sĩ gật đầu đáp:

- Tại hạ làm phiên tiểu sư phụ phải dẫn đường.

Tiểu sa di không tiến vào cổng lớn, y cáo từ rút lui.

Kỳ Dao cười nói:

- Coi tình hình này còn hay hơn trú trụ ở khách sạn.

Văn Đế Đế nói:

- Mặt sau là một ngôi chùa lớn, chắc tòa viện này thông vào đó.

Thiết Kỳ Sĩ đáp:

- Đây là nơi Hoạt Phật đã an bài, nhất định có bí mật. Chúng ta vào đi thôi.

Cổng chỉ khép hờ, ba người đẩy cửa bước vào, chợt thấy bên trong có hai người đứng tuổi mặc Hán phục đứng chờ, chúng vừa thấy ba người vội thi lễ nói:

- Công tử cùng tiểu thư đã tới, xin quý vị vào trong này.

Một người đóng cổng, một người dẫn bọn Thiết Kỳ Sĩ vào nội điện.

Thiết Kỳ Sĩ cảm thấy nơi đây lạnh lẽo tỏ ra trong tòa đình viện cổ kính này không có chủ nhân, chàng nhìn đại hán hỏi:

- Phải chăng bạn đồng hương là người Đĩnh Tây?

Đại hán trung niên đáp:

- Đúng thế, công tử nghe khẩu âm mà nhận ra được.

Thiết Kỳ Sĩ hỏi:

- Cả vùng Vân Nam tại hạ đều quen thuộc. Xin ông bạn cho biết chủ nhân tòa đình viện này là ai?

Đại hán trung niên đáp:

- Đây là biệt viện của Hoạt Phật. Té ra công tử vẫn chưa biết.

Thiết Kỳ Sĩ cười hỏi:

- Hòa thượng cũng có biệt viện ư? Trước nay tại hạ chưa từng nghe nói tới chuyện này.

Đại hán trung niên cũng cười đáp:

- Hòa thượng ở Tây Tạng có nhiều chỗ bất đồng với các vị xuất gia tại nội địa, tỷ như Lạt Ma cũng nhiều vị không phải cứ ăn mặn.

Thiết Kỳ Sĩ ủa một tiếng hỏi ;

- Té ra là thế xin hỏi bạn đồng hương sao lại ở đây?

Đại hán đáp ;

- Tiểu nhân được Hoạt Phật phái người đi triệu tới, ngoài lão Tô đóng cổng trong bếp còn hai vị đại tẩu chuyên lo việc nấu cơm. Công tử cùng tiểu thư muốn dùng gì xin cứ sai bảo. Hoạt Phật đã dặn tiểu nhân phải châu hầu các vị cho cẩn thận.

Kỳ Dao nói:

- Các vị bất tất phải khách sáo, muốn cho ăn uống gì cũng được.

Đại hán trung niên vâng dạ luôn miệng, hấn cười nói:

- Trên thượng phòng có bồn lửa mời ba vị lên đó, trong hai phòng ngủ đầy đủ tiện nghi muốn lấy thêm gì xin cứ lặc nhạc.

Thiết Kỳ Sĩ lên thượng phòng, nơi đây có phòng khách nhỏ phía sau là phòng ngủ, chàng nhìn hai cô nói:

- Các cô muốn tắm rửa thì tự mình xuống trừ phòng, chúng ta không nên bác bực kiêu Kỳ...

Kỳ Dao cười đáp:

- Cái đó việc gì đến Sĩ ca phải lo? thực là lảm chuyện.

Trong hỏa bồn than lửa đỏ hồng, cả gian tiểu sảnh ấm áp như tiết trời xuân.

Thiết Kỳ Sĩ cởi bỏ áo da vươn vai cười nói:

- Mình được hưởng thụ tình trạng này, thật là chuyện bất ngờ.

Chàng nằm xuống ghế bên bồn lửa đảo mắt nhìn quanh thấy cách bài trí rất cổ kính, tuy khác những nhà hào phú trong nội địa nhưng phong cảnh u nhã, thoải mái khác thường.

Lát sau lão Tô là người đóng cổng lúc trước tiến vào, sau lão là hai phụ nhân ngoài ba chục tuổi ăn mặc theo kiểu bộc phụ, hai mụ bưng đồ vào để sắp bữa.

Lão Tô bảo hai mụ bày cơm rượu xuống bàn rồi nhìn Thiết Kỳ Sĩ nói:

- Thưa công tử! Cơm rượu này nấu theo phương pháp trong nội địa, chưa hiểu có vừa miệng các vị chăng? Nếu có chỗ nào không được, bọn tiểu

nhân lần sau sẽ thay đổi, Xuyên Thái và Hạ Giang Thái ở đây dĩ nhiên không bằng nội địa.

Hai cô thấy rượu thịt đầy bàn, gà vịt tôm cá, xào nấu đủ thứ liền đồng thanh ca ngợi:

- Thơm quá!

Thiết Kỳ Sĩ cười nói:

- Xin ba vị tùy tiện, Các vị làm nhất định là ngon rồi.

Lão Tô dẫn hai phụ nhân lui ra, Kỳ Dao cười rất tươi nói:

- Tiểu muội hãy nếm trước món gà đút lò xem hương vị thế nào. Thơm thì thơm lắm nhưng sợ chín quá.

Thiết Kỳ Sĩ cười đáp:

- Dù sao cũng còn ngon hơn lương khô nhiều.

Kỳ Dao cầm đũa gấp ăn rồi nói:

- Ngon lắm! Đáng tiếc là gà già một chút, gà non thì thật là tuyệt..

Văn Đế Đế gạt đi:

- Đừng nếm nữa, tiểu muội đói lắm rồi.

Cô rót rượu cho Thiết Kỳ Sĩ rồi đem cơm cho mình.

Kỳ Dao thấy vậy cười nói:

- Muội muội! Lịch sự một chút nào, không ai ăn tranh mất đâu.

Văn Đế đế đáp:

- Thư thư mà còn khách sáo thì lát nữa Hoạt Phật tới chẳng lẽ để nhà sư nhìn chúng ta ngồi ăn nhồm nhoàm.

Thiết Kỳ Sĩ cười nói:

- Hòa thượng khi nào lại không biết điều, lão có đến cũng phải hỏi lão Tô trước rồi mới vào, Cái đó Văn muội cứ vững dạ. Chúng ta thủng thẳng ăn đừng nuốt vội đến nỗi nghẹn cổ phải lặn ra.

Ba người cùng cười ồ, tiếp tục ăn uống.

Cơm nước xong thì trời tối, Lão Tô lại đưa hai phụ nhân vào thu dọn lão thấp hai cây nến lớn, nhìn Thiết Kỳ Sĩ hỏi:

- Công tử dùng trà gì? Ở đây chỉ có trà Phổ Nhĩ ở Vân Nam.

Thiết Kỳ Sĩ hỏi lại:

- Bọn tụi hạ uống trà gì cũng được, không hiểu Hoạt Phật đã tới chưa?

Lão Tô đáp:

- Vị đại sư chấp sự đã đến báo Hoạt Phật sắp tới.

Thiết Kỳ Sĩ gật đầu cười đáp:

- Khi Hoạt Phật tới xin hô một tiếng, trong này chẳng có chuyện gì.

Lão Tô đặt trà xuống lui ra, lão còn quay lại nói:

- Công tử! Tuyệt mỗi lúc một xuống nhiều, nếu chần nệm chưa đủ cho ba vị thì cứ hô một tiếng, lão nô sẽ đưa đến thư phòng còn mấy cái giường tốt.

Thiết Kỳ Sĩ đáp:

- Tại hạ đã coi qua phòng ngủ thấy đủ hết rồi, lão trượng cứ đi ngủ, không chừng Hoạt Phật sáng mai mới tới.

Lão Tô đã ra đến sân còn quay lại nói:

- Không phải đâu, hãy còn sớm mà lúc Hoạt Phật tới còn dùng điếm tâm nữa.

Kỳ Dao nghe tiếng lão xa rồi nhìn Thiết Kỳ Sĩ cười nói:

- Hoạt Phật cho bốn người nội địa hầu hạ bọn ta, thật là chu đáo.

Nàng chưa dứt lời bỗng nghe tiếng bước chân cấp bách vang lên, tiếp theo hai người xông vào đồng thanh la lên:

- Công tử ơi! Công tử ơi! có ma! có ma!

Thiết Kỳ Sĩ đứng phắt dậy ra đón hỏi:

- Chuyện gì? Nơi đây sao lại có ma? Các vị thấy thế nào?

Lão Tô cất tiếng run run đáp:

- Một con nữ quỷ áo xanh lượn đi lượn lại trong trù phòng. Cả lão Trương cũng trông thấy.

Kỳ Dao hỏi:

- Hai vị đại tẩu đâu?

Lão Trương đáp:

- Bọn họ sang nhà phía Đông chuẩn bị đồ điếm tâm kê lão nô vào bếp đun nước pha trà thì vừa gặp lão Tô tới nơi, nên bọn lão nô đều trông thấy.

Thiết Kỳ Sĩ tìm lời an ủi:

- Hai vị đừng sợ gì hết, đó là những nhân vật giang hồ đến tòa viện này. Hai vị là người thường, họ không gi hại đâu. Nếu các vị còn thấy nữa

cũng bất tất phải hoang mang, họ cũng là người chẳng qua biết thêm được chút võ công, hai vị đã lớn tuổi chắc được nghe chuyện giang hồ nhiều rồi.

Lão Tô đáp:

- Bọn lão nô thấy ma quỷ lập lòe chân không chắm đất.

Kỳ Dao cười đáp:

-Đó là họ thi triển khinh công để khởi phát ra tiếng động.

Thiết Kỳ Sĩ nhìn Lão Trương nói:

- Nhất định họ đi rồi, hai vị đưa tại hạ xuống bếp coi.

Hai lão dường như chưa hết sợ, hơ hải dẫn Thiết Kỳ Sĩ đi xuống.

Kỳ Dao nhìn Văn Đế Đế nói:

- Đây chắc cũng là những nhân vật ở Cổ Mộ Môn hý lộng quỷ thần!

Văn Đế Đế hỏi:

- Họ xuống nhà bếp làm gì?

Kỳ Dao đáp:

- Chắc họ tìm đồ ăn uống.

Văn Đế Đế lộ vẻ hoài nghi hỏi:

- Phải chăng họ muốn vào bếp phòng độc?

Kỳ Dao trầm ngâm lắc đầu đáp:

- Không phải đâu, chúng ta tới đây chắc họ Cổ Mộ Môn chưa biết chẳng khi nào họ dùng thủ đoạn ám toán những người mà họ chưa hiểu rõ, đồng thời chúng ta không sợ họ phóng độc.

Thiết Kỳ Sĩ quay về mặt mũi rất tươi tỉnh, Kỳ Dao hỏi:

- Có thấy gì không?

Thiết Kỳ Sĩ cười mát đáp:

- Đồ quỷ ăn cắp thức ăn, trong bếp mất hai con gà làm thịt rồi và một khay thịt bò.

Văn Đế Đế “ủa” một tiếng hỏi:

- Liệu họ có dám đến chỗ chúng ta ăn cắp không?

Thiết Kỳ Sĩ đáp:

- Người Hán ở Tây Tạng không ăn uống nhiều, đúng là người Hán ở Cổ Mộ Môn

Văn Đế Đế hỏi:

- Bọn Lão Tô hết sợ rồi chứ?

Thiết Kỳ Sĩ cười đáp:

- Sợ thì còn sợ nhưng đã biết chẳng phải ma quỷ gì hết bây giờ bọn họ bốn người đều ở cả trong bếp, có lẽ thâu đêm không dám ngủ.

Kỳ Dao hỏi:

- Ở giải đất này có lẽ chẳng thiếu gì bọn đồ đệ của Cổ Mộ Môn, nhưng bọn họ ăn cắp Lạp Ma Bảo Điển rồi sao còn chưa bỏ đi?

Thiết Kỳ Sĩ đáp:

- Có thể là vì hành động không rõ rệt của Sư Thiên Hồ, nên chỗ nào cũng phải cao thủ ngăn chặn, có khi còn chuyện gì khác cũng chưa biết chừng.

Lúc này bỗng nghe thanh âm khàn khàn của lão già từ ngoài sảnh đường vọng vào, lại nghe rõ tiếng lão Tô hô:

- Công tử! Hoạt Phật đã tới.

Thiết Kỳ Sĩ nghe nói chạy ra cửa nghênh tiếp, chàng thấy vị lão hòa thượng đã gặp ở dọc đường và một vị cao tăng gì hơn tiến vào, chàng vội chấp tay nói:

- Kính chào nhị vị đại sư.

Hoạt Phật trở vào vị lão tăng ở phía hữu nhìn Thiết Kỳ Sĩ giới thiệu:

- Đây là Hữu Phụ đại sư, Hoạt Phật ở chùa Lễ Thập Luận Bồ.

Thiết Kỳ Sĩ lại chấp tay nói:

- Tại hạ thất kính, mời nhị vị ngồi.

Hai nhà sư ngồi xuống bên hỏa bồn, Hồ Đồ Khắc Đồ nói:

- Cách tiếp đãi không được chu đáo, xin thí chủ lượng thứ cho.

Thiết Kỳ Sĩ cười lạt đáp:

- Đại sư lại khách sao rồi, không hiểu đại sư triệu vấn bối có điều gì dạy bảo?

Hữu Phụ đại sư cất tiếng hỏi:

- Thí chủ có một ông bạn hiện ở Lạp Tát phải không?

Thiết Kỳ Sĩ biết là đối phương chưa xác định được lai lịch củ mình, liền cười đáp:

- Đúng thế! Thương thế y đã lành chưa?

Hai nhà sư bây giờ mới tin tưởng liền đồng thanh nói:

- Hiện đã phái người đi đón tiếp, thương thế lành hẳn rồi sáng mai chắc Cao thí chủ sẽ tới đây.

Thiết Kỳ Sĩ nói:

- Bây giờ xin hai vị cho hay triệu tại hạ tới đây có việc gì?

Hồ Đồ Khắc Đồ hỏi:

- Thí chủ có biết được bọn Huỳnh Quan Lệnh tại Cổ Mộ Môn hiện đã đến cả đây rồi không?

Thiết Kỳ Sĩ đáp:

- Tuy tại hạ chưa biết nhưng cũng chẳng lấy gì làm lạ, vừa rồi lại có một tên vào trong tòa nhà này.

Hai nhà sư nghe nói kinh hãi hỏi:

- Chẳng lẽ bọn họ biết thí chủ tới đây rồi?

Thiết Kỳ Sĩ lắc đầu đáp:

- Chắc họ chưa biết, người đó vào bếp để lấy thức ăn.

Hữu Phụ đại sư nói ;

- Bản giáo mất pho Mật Tông Bảo Điển nghe nói hãy còn ở trong bờ cõi, mong rằng Thiết đại hiệp giúp cho một tay.

